

Елин Пелин

Всяко нещо има цената си

Веднъж един беден човек, като минавал покрай една гостилница, дето на печката втели съблазнителни гозби, извадил хлебец от торбицата си, подържал го малко на парата, която излизала от гозбата, и почнал да яде.

Гостилничарят излязъл, хванал бедняка, набил го хубаво и го дал под съд, като искал да му плати за гозбата. Съдията повикал двамата, изслушал ги и казал на бедняка:

– Да платиш ли искаш, или да лежиш затворен?

– Да платя е по-добре – отговорил бедникът, – защото имам деца.

Какво ще стане с тях, ако ме хвърлите в затвора!

– Добре – рекъл съдията, – колко пари имаш?

– Имам всичко една жълтица, която пазя за черни дни – отговорил бедникът, като извадил жълтицата.

Съдията я взел, повикал гостилничаря, хвърлил силно монетата на масата и казал:

– Ето, вземи това, което ти се пада!

Гостилничарят посегнал лакомо към жълтицата, но съдията я взел от масата, дал я пак на бедняка и рекъл:

– Бедният изяде хляба си, натопен само в парата на твоите гозби, затова ти ще получиш само звука от неговата монета. Сега идете си всеки по своята работа!

КРАЙ

© Елин Пелин

Издание: Елин Пелин. Приказки, Съчинения в шест тома, Том 5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11012>]